

ד' אייר תשפ"ה \ גיליון 426

ויקרא - תזריע מצרע

הפטרה :

" וְאַרְבָּעָה אֲנָשִׁים הָיוּ מִצְרָעִים
{מלכים ב' ה'}

לרפואה שלמה.

מיטלי בת עליזה
טליה אסתר בת אלינור
רחלי בת הניה .
רבקה בת ביתיה
ינון יהודא חי בן ורד רוזה
אפרים יהודא בן רייזל
אנט יעל בת עזיזה

השבת, נקרא את הפרשיות העוסקות בסוגי הצרעת בגופו של האדם, שאת, ספחת, בהרת, צרעת הבגד וצרעת הבית. ודרשו רבותינו במדרש תנחומא, על הפסוק "זאת תהיה תורת המצרע" ללמד, שהמספר לשון הרע נגעים באים עליו, 'ה מ צ ו ר ע', "מוציא שם רע". ומסופר על רבי ינאי שהיה יושב בביתו ושמע וכול שמכריו בקול רם, "מי רוצה לקנות סם חיים"?! מיד עטו עליו כל מי ששמעו אותו, ורצו לקנות סם שמאריך את החיים. יצא גם רבי ינאי בין כל האנשים, ובקש גם הוא לקנות מהרוכל סם חיים. הוציא הרוכל ספר תהילים, וקרא באזני כולם את פרק ל"ד: "מִי-הָאִישׁ, הַחֹפֵץ חַיִּים אֲהֹב יָמִים, לְרָאוֹת טוֹב נָצַר לְשׁוֹנָה מֶרֶע וּשְׁפָתֶיךָ, מִדְּבַר מְרֻמָּה סוּר מֶרֶע, וַעֲשֵׂה-טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרַחֲמָיו". הרי שהרוצה להאריך ימים ולקבל איכות חיים טובה, עליו לשמור פיו ולשונו משקר ומרמה, ומלשון הרע, ואז יזכה לאריכות ימים. וכבר אמרו חז"ל: כל עוד שהאדם לא הוציא את המילה מפיו, הרי שהוא שולט על המילה, אבל מהרגע שהמילה יצאה מפיו של האדם, כבר אין לו שליטה על המילה והיא שולטת עליו. ולכן כמה זהירות מוטלת עליו בטרם נוציא כל מילה של חולין מפיו, ובפרט לדבר על אדם אחר, כיון שאין לנו שום ביטוח מה יהיו התוצאות וההשלכות של דיבור זה. מסופר על רבן שמעון בן גמליאל, שאמר לעבדו, קנה לי את החלק הכי טוב שיש בבמה. הלך העבד, וקנה לו לשון. לימים אמר לו, לך קנה לי את החלק הכי גרוע שיש בבמה, הלך העבד וקנה שוב לשון של בהמה. התפלא רבן שמעון בן גמליאל על עבדו ואמר, תחילת! הלשון היא החלק הכי טוב או הכי גרוע? אמר לו העבד, הלשון, אם משתמשים בה לטובה בדברי תורה אמת ומוסר, הרי שהיא החלק הכי טוב, אבל אם משתמשים בה לדברים בטלים, שקר לשון הרע ורכילות, הרי שזהו החלק הכי גרוע שמוביל למחלוקת, סכסוכים, ואף לאבדן חיים. כך שלא לחינם אמר דוד המלך בתהילים, מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב, נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה, סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו. דברים אלו לא נאמרו למליצה בלבד אלא ממש לחיי היום יום. שנינו בפרקי אבות "סייג לחכמה שתיקה", ואמר רבן גמליאל, כל ימי גדלתי בין חכמים, ולא מצאתי טוב לגוף אלא שתיקה. אשרי מי שיישם דברים אלו בחייו הפרטיים, ולא ידבר שום מילה מיותרת שלא לצורך על חברו, אשתו, או בנו, או שכניו, ועל כל אדם אחר, ואפילו לדבר דברים טובים על חברו שלא לצורך לא ידבר, שהרי כבר אמרו חז"ל מתוך שבחו מגיע לגנותו, ובסוף נכשל בשקר בלשון הרע ורכילות, ומעשים בכל יום שמתחילים לדבר בשבחו של אדם, ובסוף מתוך שיחה יתירה מגיעים גם לדבר בגנותו. משל יפה הביאו בזה, על האריה מלך החיות שהיה רעב, וכמה ימים לא מצא לעצמו טרף, וריח רע כבר נדף מפיו, עד שהחליט לעשות מעשה, בדרכו ליער, פגש חמור שמן ובריא, והחליט לטרפו, אך לא יכול היה סתם לטרפו ללא סיבה, התחכם האריה ופנה לחמור, אמור לי איזה ריח יש לי בפה? הריח החמור את פיו של האריה נרתע לאחוריו וקרא, איזה ריח רע יש למלך בפה!, כעס האריה מלך החיות ואמר הינך מורד במלכות, ומבזה את המלך, אני גוזר את דינך למוות! ומיד טרף את החמור, והשביע בכך את רעבונו. לאחר כמה ימים שוב היה המלך רעב, ושוב יצא אל היער, ופגש שם צבי נחמד למראה וטוב למאכל, עצר אותו האריה ופנה אליו בשאלה, אמור לי איזה ריח יש לי בפה? הצבי, שכבר שמע את קורותיו של החמור מלפני כמה ימים, פחד על נפשו וידע שאם יאמר למלך את האמת הרי שהוא שם נפשו בכפו, לכן שיקר ואמר למלך איזה ריח טוב יש למלך בפיו, כעס המלך ואמר לצבי הינך משקר למלך, שהרי פי מדיף ריח רע לכל עבר, וכולם חשים בכך, והרי המשקר למלך אחת דינו למיתה, ומיד הוציא את פסק דין המוות לביצוע מיידי, וטרף את הצבי לארוחת הצהריים. עברו יומיים ושוב היה האריה מלך החיות רעב, ושוב יצא אל היער, למצוא טרף לנפשו, והפעם פגש את השועל, ובקש ממנו להריח את פיו ולדווח לו על התוצאות, השועל שהוא הפך שבחיות, כבר שמע את מה שקרה לחמור ולצבי, וידע שכל מה שיאמר בין לטוב ובין לרע יהיה לו לרועץ, התחכם השועל ואמר למלך. אדוני המלך! כבר כמה ימים שיש לי שפעת, ואני מצונן, ואיני יכול להריח שום דבר, יסלח לי אדוני המלך על שאין ביכולתי לעשות את רצוני ואיני יכול להריח את פיו של המלך. שמע זאת המלך ועזבו לנפשו, וכך ניצל השועל הפקח ממלעותותיו של האריה הרעב. כך הנמשל, אדם המדבר לחינם ללא צורך על חברו בין לטוב ובין לרע, הרי שבסופו של דבר ייזק ושום טובה לא תצא לו מזה, ולכן ישתדל כל אדם כשבאים לדבר אתו על אחרים, להיות תמיד 'מצונן', ולא לשמוע ולא לדבר על אחרים, בין לטוב ובין לרע, שהרי מוות וחיים ביד הלשון, והשומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו. שבת שלום ומבורך.

פתגם השבוע

" לא באנו לעולם לעצמנו.

רק למען אחרים "

{הרב יעקב יוסף זצ"ל}

זמני כניסת ויציאת השבת

רבינו	צאת	כניסת	
תם	שבת	השבת	ירושלים
20:38	20:00	18:44	
20:36	20:03	19:01	תל אביב
20:39	20:03	18:55	חיפה
20:37	20:01	19:01	באר שבע
20:31	19:57	18:47	אילת



לזרע של קיימא. אמן.
שלמה בן יונה
חנה בת יעל
אליהו בן מרים
מרגלית בת חנה

"מחלת הצרעת"

"אור החיים הקדוש"

'רחמי ה' המתגלים במחלת הצרעת'

"אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים: {פרק י"ג}

רבינו האור החיים הקדוש, הקדוש בכמה מקומות בפרשתנו מאיר לנו, שגם כשהקדוש ברוך הוא מעניש את האדם בצרעת, הכל נעשה בחשבון מדוקדק וברחמים גדולים.

על הפסוק 'אדם כי יהיה בעור בשרו' מדקדק רבינו הקדוש, למה אמר 'בעור בשרו' והיה לו לומר 'אדם כי יהיה בו צרעת', אלא, הודיע הכתוב בזה, שאין טומאת הצרעת פוגמת בישראל רק בעור בשרו, ולא בפנימיות שלו, ויש רושם מראה צרעת רק בעור בשרו, ולא בבשרו, וכל שכן בפנימיות שלו.

ובהמשך הפרשה עומד רבינו הקדוש, על הבדל מעניין בין נגע המופיע ב'גוף האדם' לבין נגע המופיע ב'בגדי האדם', ש'בבגדי' הדין הוא, אף על פי שכבר יודעים שזה נגע צרעת, צריך להסגיר הנגע עוד שבוע ימים, ואילו ב'גוף האדם' הדין הוא, כשיודעים שיש צרעת מיד הכהן מטמא אותו, והדבר אומר דרשני, מה ההבדל בין צרעת הבגד לצרעת בגוף האדם???

ומתוך רבינו הקדוש, שהקב"ה חס אפילו על 'ממון הבזוי' של הרשעים, ולכך ציווה בנגעי בגדים, שגם אם יש בוודאי סימני טומאה, יסגירונו הכהן ולא יטמאנו מיד, כדי שלא יצטרכו לשורפו, מה שאין כן בנגעי אדם, מטמאים אותו מיד, כי יש לו תקנה שישב בתשובה, ומיד יסור נגעו ממנו. ומסיים רבינו הקדוש: וישרים דרכי ה'.

עוד מבאר רבינו הקדוש, שלכן ציווה ה' בנגעי בתים לפנות את כל כלי הבית, אפילו כלי חרס הפחותים, כדי שלא יטמאו על ידי שהייתם בבית אם יטמאנו הכהן, 'כי חס ה' אפילו על ממון הבזוי של ישראל'.



הבית השלם

הרב שמעון שמש שליט"א – יועץ זוגי וחינוכי: 052-7162999

זוג מיוחד במינו, אחרי כמה שנות נישואין טובים, נקלעו למשבר. זה כלל אי-הבנות וחוסר תיאום בהחלטות, וכלה בהתערבויות הורים ומשפחות, ו... שישו ושמחו. ברור שכל אחד מבני הזוג עשה טעויות, וכדי להציב אותם בחזרה למסלול, היה צריך לפעול בכמה חזיתות. אמנם כל אחד מבני הזוג הבטיחו הבטחות מכאן ועד הרי הבשן, כדי לחזור לחיות בצוותא ובשלמות. אבל כמו שכל אחד מבין, הבטחות לחוד ומעשים לחוד. אנחנו מכירים את עצמנו בימים הנוראים ופסגת יום הכיפורים... בקיצור, הגיעו לתובנה בסיסית שכדי לעשות שינויים משמעותיים כפי שניתן, 'יסתפקו' במעשים בפועל, במקום הבטחות ואמירות, בבחינת אָמַר מָעַט וַעֲשֵׂה הַרְבֵּה. פשוט במקום לבזבז את הכוחות לדיבורים, לנצל את המשאבים הללו למעשים. ובבחינת התוצאות בשטח, קל מאוד להבטיח ולעשות רושם, אבל הרושם יחזיק מעט זמן אם בכלל, וישאיר טעם מר של תמיד אתה מבטיחה ובסוף חוזרות לאותם מעשים. בפרשת השבוע אנחנו למדים על נגע של צרעת שמטמא את אדם הנושא אותו. אם הנגע הוא לבן, אדם הנושא אותו נעשה טמא. ואם התפשט יותר? קל וחומר. אבל יש כאן הפתעה, עם חידוש עצום לענייננו: שהתורה אומרת אם הנגע מכסה את כל גופו של האדם, פָּלֹה הָפָךְ לָבָן טָהוֹר הוּא! אומר הנצי"ב מוולוז'ין, שאמנם זה חוק בתורה (ללא טעם או הגיון) שאם נגע המטמא מכסה את כל הגוף, הוא טהור! אבל **רמז גדול** רומזת התורה לומר לנו **שלא האדם הוא טהור**, אלא הנגע! וְטָהַר אֶת הַנֶּגַע אומר הפסוק ולא: וְטָהַרוּ הַכֹּהֵן = הוא אינו טהור, למרות שְׁפָל פָּלֹה הפך לכיסוי בהרת וספחת לבנה, אלא הנגע הוא טהור! ולמה? לומר לך שמדבר הלשון הרע שלנו עדיין לא חזר בתשובה, וכל כך ממשיך בדרכו הנלוזה מבלי להתחשב בנגעיו, ובלי לשים הדבר אל לבו ולחזור בתשובה, כי ההתראה בעורו אינה מועילה לו עוד! וכבר ייסוריו וקלקולו מכף רגל ועד ראש ידועים לכולם, והוא אות שאינו בר-מוסר! כך גם לענייננו: הכיסוי החיצוני בדבריו ומה שמעידי אדם על עצמו בהצהרות שונות שילך ויתחזק ויתנהג יפה ותהיה אשה טובה וכדומה, הכל בגדר החיצוניות וכיסוי בלבד... אם רוצים שינוי, **חייבים לבצע ולקיים במעשים**. לא התחייבויות ולא הבטחות. וכמו ששאלו הרבה פעמים: הוא מבטיח שאחרי הנישואין יפסיק לעשן, או היא מבטיחה שאחרי הנישואין תפסיק את התחביב שלה... והתשובה לכך: אני מבטיח לך שלא הוא ולא היא לא ישתנו... אם רוצים שינוי, **רק במעשים**. בהצלחה.



הלכות - ילקוט יוסף

הלכות קריאת שמע



מצות עשה מן התורה לקרוא בכל יום קריאת שמע בבוקר ובערב. שנאמר (דברים ו, ז): בשכבך ובקומך, ודרשינן בגמרא (ברכות י:): בשעה שבני אדם שוכבים, זהו לילה, ובשעה שבני אדם עומדים זהו יום. ומצוה מן המובחר לקרוא קריאת שמע שתיים או שלש דקות קודם זריחת החמה, כדי שיסיים קריאת שמע וברכותיה עם הנץ החמה, ויסמוך התפלה מיד בהנץ החמה. ומי שיוכל לעשות כן, שכרו מרובה מאד. ואם קראה משעלה עמוד השחר, אף על פי שלא היה אנוס יצא בדיעבד. ומי שנשאר ער בלילה והגיע זמן נץ החמה, ודעתו להתפלל בצבור לאחר הנץ, נכון שיקרא קריאת שמע כב' דקות קודם הנץ החמה כותיקין.

לא קראה עם הנץ יש לו להשתדל לקראה מוקדם ככל האפשר, וזריזין מקדימין למצוות, ובפרט למצות קריאת שמע שיש בה קבלת עול מלכות שמים. ולא ידחה אמירת קריאת שמע עד הרגעים האחרונים של סוף הזמן. ובתוך זמן קריאת שמע צריך לקרוא את כל הג' פרשיות, ולא רק את הפרק הראשון.

הלכה רווחת שזמן קריאת שמע שחרית נמשך עד סוף שלש שעות מהיום. וכתבו הפוסקים, ששעות אלו זמניות הן, שאם היום ארוך, השעות יותר ארוכות לפי חשבון אורך היום, ואם היום קצר השעות קצרות, באופן שהשלש שעות מסתיימות בסוף רבע היום. אולם נחלקו הפוסקים מאיזה זמן חושבים את ג' השעות הנ"ל, שיש אומרים שיש לחשוב השעות מעמוד השחר עד צאת הכוכבים. [זמן המגן אברהם]. ויש חולקים ואומרים שיש לשער מהנץ החמה עד השקיעה. [זמן הגר"א]. ולכתחילה יש להחמיר לגבי סוף זמן קריאת שמע, לחשוב משעת עלות השחר. [ועמוד השחר הוא שבעים

ושתים דקות קודם זריחת השמש]. ולעניין ברכות קריאת שמע שהם מדרבנן, יש לחשב ד' השעות [שהוא סוף זמן ברכות קריאת שמע] מהזריחה. ומכל מקום בשעת הצורך יש להקל לחשב את השעות משעת הזריחה גם לעניין סוף זמן קריאת שמע. ולכן תלמיד חכם הטרוד בלימודו עד לשעות הקטנות של הלילה, רשאי לאחר לתפלת שחרית ולקרוא קריאת שמע לפי זמן הגר"א. [שיש לצרף כאן סברת האומרים שזמן קריאת שמע מה"ת הוא גם לאחר שלש שעות]. וכן צבור שנוהגים להתאחר בתפלה בשבת ויום טוב, ומגיעים לקריאת שמע לאחר שלש שעות זמניות מזמן עלות השחר, אין למחות בידם, ובלבד שיזהרו על כל פנים להגיע לקריאת שמע לפני סוף זמן קריאת שמע משעת הזריחה [כזמן הגר"א]. ונכון שיקדימו גם כן לקרוא קריאת שמע שלימה לפני הודו, או לפני ברוך שאמר, כדי לצאת ידי חובת מצות קריאת שמע לכל הדעות. [ואף באמצע פסוקי דזמרה מותר לו להפסיק לקרוא קריאת שמע אם חושש שיעבור הזמן לפי שיטת המגן אברהם].

אם עברו ג' שעות [מהנץ] ולא קרא קריאת שמע, קורא אותה בברכותיה כל שעה רביעית, שהוא שליש היום. אולם אין לו שכר כמי שמקיים מצות קריאת שמע, וביטל מצות עשה זו. ואם עברה שעה רביעית ולא קראה, קוראה בלא ברכותיה כל היום, כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים.

המשכים לקרוא קריאת שמע בלי ברכותיה, מפני שחושש שמא יעבור זמן קריאת שמע, או שיודע שיעבור זמן קריאת שמע לסברת האומרים שיש לחשוב היום מעלות השחר, נכון שיעשה תנאי, ויאמר: אם יעבור זמן קריאת שמע כשאגיע לקריאת שמע

שלאחר ברכת אהבת עולם, אני מכוין לצאת ידי חובה בקריאת שמע שאני קורא עתה, ואם לא יעבור זמן קריאת שמע עד אז, תהיה קריאתי עתה כקורא בתורה, ואיני רוצה לצאת י"ח אלא בקריאת שמע שאקרא על סדר הברכות. ומותר לקרוא קריאת שמע בלא תפילין, אם חושש שעד שיניח תפילין ויקרא בהם קריאת שמע יעבור זמן קריאת שמע אליבא דהמגן אברהם.

זמן ברכות קריאת שמע, שהן ברכת יוצר אור, אהבת עולם, ואמת ויציב, עד סוף ארבע שעות זמניות מהיום, דהיינו שליש היום, ואפילו אם עברו שלש שעות מהיום, שכבר עבר זמן קריאת שמע, קורא אותה עם ברכותיה עד סוף ארבע שעות, אבל אין לו שכר כמו הקורא קריאת שמע בזמנה, אלא כקורא בתורה. וכבר כתבנו שלעניין ברכות קריאת שמע אפשר להקל לחשב ד' השעות מהזריחה. והמחמיר להקדים ולהתפלל כדי לברך ברכות קריאת שמע תוך ד' שעות מעמוד השחר, תבוא עליו ברכת טוב. וכן ראוי לנהוג לכתחילה. אבל אם עברו ארבע שעות זמניות מהנץ החמה, בין באונס בין ברצון, אסור לברך ברכות קריאת שמע, שלדעת הרבה פוסקים [מרן השלחן ערוך ובספר בן איש חי] הן ברכות לבטלה הן, ועובר על לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא. וספק ברכות להקל.

קודם שיקרא קריאת שמע יכוין לקיים מצות עשה של קריאת שמע שנצטוינו לקראה פעמיים ביום.

לא קרא קריאת שמע ביום, יש אומרים שיש לה תשלומין לקוראה בערבית. ויש חולקים, וכן עיקר.



הגאון הרב יעקב יוסף זצוק"ל

הרב יעקב יוסף נולד בכ"ג בתשרי תש"ז, נפטר ב' באייר תשע"ג היה ראש ישיבת "חזון יעקב", רב שכונת גבעת משה בירושלים, דיין, פוסק, חבר מועצת העיר ירושלים וחבר הכנסת מטעם ש"ס בכנסת ה-11. נעוריו ותחילת דרכו הציבורית : הרב נולד במוצאי שמחת תורה תש"ז בירושלים, בנם הבכור של מרן הרב עובדיה והרבנית מרגלית יוסף. למד בישיבת פורת יוסף ובישיבת קול תורה. נישא לנצחיה, בת הדיין הרב עמרם אזולאי, בטקס חופה וקידושין שסידר הרב יוסף שלום אלישיב. לאחר נישואיו למד בכולל קול יעקב ובמוסד הרב קוק בירושלים, שם הוסמך לרבנות. החל משנת 1968 החל לשאת בקביעות דרשות שבועיות בשכונות שונות בירושלים, שהתאפיינו בסגנון עממי. בשנים 1983-1984 כיהן כחבר מועצת העיר ירושלים מטעם ש"ס ודאג להקמת מקוואות טהרה, תלמודי תורה, בתי ספר לבנות וישיבות. לקראת הבחירות לכנסת ה-11 שובץ ברשימת ש"ס, שהתמודדה לראשונה בבחירות לכנסת, ונבחר במסגרתה לכנסת. כיהן בוועדת חוקה, חוק ומשפט, ועדת החינוך והתרבות, וכן בוועדת החקירה הפרלמנטרית לתאונות דרכים. בתקופה זו פעל למען תיקון חוק מיהו יהודי. הרב פרש מהכנסת עקב רצונו לשוב לשליחות חייו - הפצת התורה. כמו כן התנגד נחרצות לעיקרון "שטחים תמורת שלום" ותמך במתיישבים ביהודה ושומרון, חבל עזה ומזרח ירושלים. בשנת 2008 תקף במרמוז את חברותה של ש"ס בממשלת אולמרט, וטען כי המפלגה "איבדה את זכותה המוסרית להתקיים", וכי היא לא תוכל לומר "ידינו לא שפכו את הדם הזה" אם תתמודד בויתורי אהוד אולמרט לערבים. הרב יעקב יוסף התנגד נחרצות לעסקת שליט במסגרתה שוחרר חייל צהל אחד תמורת 1,027 מרצחים ובראשם המחבל הארור יחיא סינוואר. הרב טען כי ההסכם יביא בוודאות לרציחתם של יהודים רבים. רבנות : הרב יעקב יוסף ייסד ועמד בראשות ישיבת "חזון יעקב", הקרויה על שם סבו יעקב עובדיה. כמו כן הוא מונה כרב שכונת גבעת משה ותל ארזה בירושלים, והתגורר בשכונת שמואל הנביא בירושלים. היה חבר בגוף הכשרות "בד"ץ ישא ברכה". ודיין בבית הדין של קהילת היראים בראשות הרב שווארץ. לאחר שאביו נתמנה כרב הראשי בתל אביב, העביר אליו את הנהגת בתי הכנסת בשכונת הבוכרים ואת מסירת שיעורי התורה בירושלים. הוא הקים בבית הכנסת בורכוב את ישיבת חזון יעקב, על שם סבו יעקב עובדיה. העביר במשך השנים שיעורי הלכה והשקפה יומיים, אף בבתי כנסת נוספים ברחבי הארץ. רוב שיעוריו משנותיו האחרונות הוקלטו והועלו לרשת. במשך שנים קבע את תפילתו בקבר שמעון הצדיק, שבשכונת

שמעון הצדיק בירושלים ואף היה רב המקום, והיה מכובד להדליק את ההדלקה המרכזית שם בליל ל"ג בעומר יחד עם מפקדי המשטרה להם הוקיר תודה על עבודתם באבטחת שכונת שמעון הצדיק ובאי קבר שמעון הצדיק. שנה אחת הבחין כי כובד להדליק אך ללא מפקד תחנת שלם דאז רפ"ק דודו חיון וסגנו פקד קובי יעקובי. הרב הורה לכולם להמתין עד שהמפקדים יגיעו ורק אז הדליק. פעילות ציבורית : נמנה עם רבני המטה להצלת העם והארץ, ופעל התקיפות נגד מסירת שטחים לערבים. לקראת הבחירות לכנסת ה-18 הודיע על תמיכתו באיחוד הלאומי, ושימש כחבר מועצת הרבנים של המפלגה. בתקופת תוכנית ההתנתקות הצטרף לקוראים לסרב פקודה. נתן הסכמה לספר "תורת המלך", ובעקבות כך זומן לחקירה במשטרה. לאחר שסירב להתייצב עוכב לחקירה ב-3 ביולי 2011 על ידי המשטרה בשעת בוקר בדרכו חזרה מתפילה בקבר שמעון הצדיק, ושוחרר לאחר חקירה קצרה. הרב יעקב יוסף היה חבר באיחוד הרבנים למען ארץ ישראל ואף היה חתום בקביעות על הכרוזים שלהם. אחרית ימיו : בינואר 2012, לאחר שהתגלה בגופו סרטן הבלב, הרב בניהו שמואלי הוסיף לו את השם "חיי" כסגולה. בתקופת חוליו ביקר אצל אביו, שהתבטא על גדולתו בתורה וקרא להתפלל לרפואתו. הרב יעקב יוסף נפטר חצי שנה לפני פטירת אביו, ב' באייר תשע"ג ונקבר בהר המנוחות בירושלים. על מצבתו נכתב על פי צוואתו מילים פשוטות ללא תארי כבוד "פי" עבדך בן אמתך יעקב בן מרגלית יוסף", בלבד. אביו ובניו ספדו לו בהלוויתו.



ניתן לקבל את העלון במייל. נא לשלוח בקשה למייל : Asher7171@walla.com

הצעות והארות יתקבלו בשמחה. אשר ביטון - רב משמר הגבול - ירושלים. 0524090556